

**Mobil Uygulama Yazılım Sözleşmesi,
Tecavüzün Ref'i, Fikri Haklar Bölge Adliye
Mahkemesi Kararı - İstanbul BAM, 16. HD.,
E. 2018/37 K. 2021/159 T. 28.1.2021
(E. 2018/409 K. 2019/5485 T. 17.09.2019)**

03

**Olay
Özeti**

04

**Çözümü
Gereken
Hukuki
Sorun**

05

**Mahkeme
Kararı**

07

Görüşümüz

OLAY ÖZETİ

Dava dilekçesinde davacı; davalı ile akdettikleri Mobil Uygulama Hizmeti Sözleşmesi'nin metin ve eklerinde ayrıntılı olarak tanımlanan yazılımı, davalının münhasıran davacıya hasretmek üzere geliştirmeyi taahhüt ettiğini, söz konusu yazılım sayesinde oluşturulan mobil platform üzerinden mobil uygulama yaratma imkanı olabilecek ve uygulamaya ilişkin ürün ve yazılımların kaynak kodları gibi tüm fikri ve sınai hakların hizmet bedelinin ödenmesi karşılığında davacının mülkiyetinde olacağını kararlaştırıldığını belirtmiştir. Davalının sözleşmesel yükümlülüklerini yerine getirmedeğini, yazılım ürününü eksikliklerle teslim ettiğini, davacının yazılımı müşterilerine sunabilmesi açısından çoğaltması için gerekli yazılım bölümüne sadece davalının onayıyla erişimin mümkün olduğunu, yalnızca davacı adına ve mülkiyetinde olacak şekilde geliştirilen yazılım ürününün neredeyse aynısının davalı tarafından üçüncü kişilere sunulduğunu, sözleşmeye aykırılığın giderilmesi için ihtarname yollandığını ama aykırılığın devam ettiğini iddia etmektedir. Davacının sözleşmeden doğan fikri hakları başta olmak üzere yazılım ürünü üzerindeki tüm haklarının ihlal edilmekte olduğunu, davalı tarafından kullanımı engellenen yazılım ürününün kullanılabilmesi amacıyla davacının gerçekleştirdiği harcamaların, ek şirketlerden aldığı hizmetlerin bedellerinin ve diğer sözleşmenin gereği gibi yerine getirilmemesinden kaynaklı maddi zararlarının tazmin edilmesi için davanın kabulünü, haklarının tecavüze uğradığına ilişkin delil tespitinin, verilerin kaybolma veya silinme tehlikesi olması sebebiyle davalının sunucuları ve bilgisayar kayıtları üzerinde bilirkişilerce tespit edilmesine, FSEK 67-69 maddeleri uyarınca tecavüzün ref'ine, yazılım ürününün davalı ve üçüncü kişilerce kullanımının men'ine karar verilmesini talep etmektedir.

Cevap dilekçesinde davalı; sözleşmede yazılı olan yükümlülüklerini yerine getirdiğini ve yazılım projesini tüm kodları ile birlikte ve eksiksiz bir şekilde davacıya teslim ettiğini, davacının hizmetin eksik verildiği ya da gereği gibi verilmediğinden bahisle sözleşmenin feshi yönünde herhangi bir bildirim olmadığını, davacıya teslim edilen projenin sözleşme, hazırlık, test, kabul, onay, teslim, ödeme, garanti süresi olmak üzere uzun bir süreçten geçtiğini, davacının, sözleşme kapsamındaki yazılım projesinin davalının onay sisteminden geçerek kullanıldığını baştan beri bildiğini, bu nedenle dava dilekçesinde vurgulanan davalı onayı nedeniyle kullanımın sağlanamadığı yönündeki iddiaların kötü niyetli olduğunu, davacıdan kabul ve onay aldıktan sonra yazılım projesini davacıya teslim ettiğini, sözleşme uyarınca bakiye hizmet bedelinin projenin tesliminden sonra düzenlenecek faturadan sonra ödeneceğini, davacının bu bedeli kendisine gönderilen fatura sonrasında ödediğini, 6 aylık garanti süresi içerisinde davacıya ücretsiz bakım ve destek verildiğini, bu süre zarfında da davacının yükümlülüklerin eksik yerine getirildiği veya hiç getirilmediğinden bahisle bir bildirimde bulunmadığını, davalının hiçbir surette davacı için üretilmiş ve teslimi yapılmış olan projeyi üçüncü kişilere kopyalama ve satma girişiminin olmadığını, davacının dilekçesinde adı geçen yazılımın davacıya teslim edilen proje ile bağlantısı olmadığını, sözleşmede davalının davacının, teslim edilen yazılım projesi üzerinden müşteri alması durumunda her müşteri üzerinden %20 alacağını hükme bağlandığını, bunun da davacının gelirine büyük bir oranda ortak olmak anlamına geldiğini, davacının anılan geliri paylaşmak istemediği için dava açtığını ifade ederek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Çözümü Gereken Hukuki Sorun

Çözümü gereken hukuki sorun, teslim edilen yazılım programlarının ayıplı olup olmadığı, kaynak kodlarının davacıya tesliminin gerekip gerekmediği, davalının ana menü ve kontrol panelini yönetmesinin sözleşmesel aykırılık teşkil edip etmediği, davalının aynı yazılım programlarını üçüncü kişilere satıp satmadığıdır.

Mahkeme Kararı

İlk derece mahkemesi yaptığı incelemede sistemsel güncellemelerin yapılmasıyla yazılım programının çalıştığını, sözleşme uyarınca davalının yazılımlarının tüm kodlarını davacıya teslim edeceği, bunların her türlü fikri hakkının ve diğer tüm haklarının münhasıran davacı mülkiyetinde olduğu kabul edilmişse de, sözleşme ekindeki analiz dokümanında ana menü ve kontrol panelinin davalı tarafından yönetilecek ekran olduğunun kabul edildiği ve bu yazılımlarda geliştirmeler yapmadan tam bağımsız olarak yazılımın kullanılamayacağı, dosya kapsamında bulunan e-postada davacı çalışanının "İOS Kodunun çalıştırıldığını" beyan ettiği anlaşılmakla programın çalışır durumda davacıya teslim edildiği, ana menü ve kontrol panelinin tüm kodlarının davacıya teslim edilmemesinin, teslim edilen yazılım projesi üzerinden müşteri alması durumunda her müşteriden % 20 komisyon alacağının hükme bağlanması nedeniyle aynı zamanda bir işbirliği sözleşmesi niteliğine sahip bu sözleşmeye aykırılık teşkil etmediği, üçüncü kişilere satılan yazılımların farklı olduğunun anlaşılmasıyla davanın reddine karar vermiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi 16. Hukuk Dairesi, dava konusu sözleşmede sadece mobil uygulama hazırlamaya elverişli programın yapılması değil, ayrıca tarafların işbirliğininin de düzenlendiğini, mobil uygulamayı satın alan üçüncü kişilerle ilgili olarak her entegrasyon başına entegrasyon bedelinin % 20 si oranında davalının davacıya fatura düzenleyeceğinden dolayı yazılıma ilişkin sisteme davalının da dahil olduğunu ve bu durumun sözleşme uyarınca 5 yıl devam edeceğini tespit etmiştir. Yapılan analizde çalıştırılmayan yazılımların davacının sistemsel güncellemelerini yapmamış olmasından kaynaklandığının anlaşılmasıyla, davalı yanın edimini yerine getirdiği anlaşılmıştır. Sözleşmenin üçüncü kişilere satış ve o kişilerin sisteme dahil olması aşamasında davalının bilgi/onay aşamasının olması fonksiyonu nedeniyle sözleşmeye aykırılığın bulunmadığına kanaat getirerek istinaf başvurusunun esastan reddine karar vermiştir.

Görüşümüz

Davalının mobil uygulama ile geliştirdiği yazılımların davacının gerekli sistemsel güncellemeleri yapması sonucu çalışmasıyla ilgili yazılımların çalışır durumda teslim edilmediğinden söz edilemeyecektir. Sözleşme uyarınca, yazılımın üçüncü kişilere ilişkin yapılacak her entegrasyon başına entegrasyon bedelinin % 20'si oranında 5 yıllık süreli komisyon hakkı ile sözleşmenin ekinde bulunan analiz dokümanı uyarınca ana menü ve kontrol panelinin yönetim hakkının davalıya verilmesinin davalıyla davacı arasında bir işbirliği anlamına geleceği ve davalıya tipik bir hizmet sözleşmesinden daha fazla yetki sağlandığı açıktır. Davacının yazılım koduna erişim sağlaması için davalının onayının gerekmesi her ne kadar davacının fikri haklarına tecavüz oluşturuyormuş gibi görünse de, sözleşme ile davacı aslında fikri hakkının bir bölümünü davalıya devretmiştir. Bu durum sözleşmenin ekindeki analiz dokümanından da anlaşılmaktadır. İlk derece mahkemesinin ve BAM 16. Hukuk Dairesinin kararına katılmaktayız.

Teşekkürler

Abdullah Erkam Yılmaz
Kurucu Avukat

İletişim:

aeylegal.com

erkam@aeylegal.com

Buse Hamurcu
Avukat

İletişim:

aeylegal.com

buse@aeylegal.com

Sorularınız ve görüşleriniz için
bizimle iletişime geçebilirsiniz.